

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-04-12764 עיריית הרצליה נ' לייטנר ואח'

לפני כבוד השופט עדי הדר

התובע: עיריית הרצליה

נגד

הנתבעים: 1. יוסף טיבריו לייטנר
2. שמואל פינטו
3. מאיר בן נון

פסק דין

לפני בימ"ש תובענה של רשות מקומית לתשלום ארנונה.

כתב התביעה

1. התובעת טענה בכתב התביעה שהוגש בסדר דין מקוצר כי הנתבעים הינם ו/או היו מחזיקים ו/או בעלי הנכס בתחום שיפוטה של התובעת ברחוב מדינת היהודים 12, הרצליה (להלן: "הנכס") וכי התביעה הינה לתשלום סכום קצוב המגיע לתובעת כרשות מקומית על פי דין, בגין חובות ארנונה לתקופה מ- 1.9.2010 ועד 31.7.2011 והוצאות אכיפה והכל כמפורט בפנקס התובעת הערוך כתדפיס ממוכן, בדבר סכום החוב, הכולל הפרשי הצמדה וריבית לפי **חוק הרשויות המקומיות (הפרשי הצמדה וריבית) תש"מ - 1980**, עד ליום הקובע.

התובעת טענה כי בהתאם לפנקסיה, המהווים ראיה לכאורה לנכונות תוכנם, הכל כמפורט בסעיף 318 **לפקודת העיריות [נוסח חדש]** (להלן: "הפקודה"), חייבים הנתבעים לתובעת, בגין הנכס, סך של 106,096 ₪ נכון ליום: 3.4.17.

התובעת טענה כי המציאה לנתבעים דרישות תשלום וכן שלחה לידיהם מכתב התראה בטרם נקיטת הליכים בגין סכום החוב, אולם עד מועד הגשת התובענה, לא שולם דבר על חשבון החוב.

בקשת רשות להתגונן מטעם נתבעים 1 ו- 3

2. הנתבעים 1 ו- 3 טענו בבקשתם ליתן להם רשות להתגונן כי לא החזיקו בנכס בתקופת החוב ומכאן שאינם חייבים כלל בתשלומי ארנונה כלפי התובעת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 12764-04-17 עיריית הרצליה נ' לייטנר ואח'

פסק דין בעניין נתבע 2

3. מכיוון שנתבע 2 (להלן: "שמואל"), לא הגיש בקשת רשות להתגונן, ניתן נגדו פסק דין ביום 9.1.18.

הדיון הראשון

4. ביום 22.4.18 התקיים הדיון הראשון בתובענה בו נחקר נתבע 1 על תצהירו שתמך בבקשה למתן רשות להתגונן. בתום הדיון, הצדדים הודיעו כי גיבשו הסכמה שעל התובעת להביא לאישור הגורם המוסמך אצלה.

החלטה בבקשה למתן רשות להתגונן

5. לאחר הדיון, התובעת הודיעה כי ההצעה לא אושרה ולכן בימ"ש הורה לצדדים להגיש סיכומים לגבי הבקשה למתן רשות להתגונן. לאחר עיון בסיכומי הצדדים, בימ"ש עמד בהחלטה מיום 1.7.18 על הקושי בטענות המבקשים, אולם בשים לב לשיהוי הרב במועד הגשת התובענה, נתן רשות להתגונן.

מיצוי הליכים מקדמיים ומתן צו להגשת ראיות

6. לאחר מתן מספר ארכות, בין היתר, עקב שינוי בייצוג התובעת, הצדדים הודיעו ביום 24.10.18 כי מיצוי ההליכים המקדמיים ובימ"ש נתן צו להגשת ראיות. התובעת הגישה ראיותיה ביום 6.12.18, לאחר קבלת ארכה, והנתבעים הגישו ראיותיהם, גם כן, לאחר קבלת ארכה, ביום 20.1.19.

הדיון השני

7. ביום 12.2.19 התקיים הדיון השני, לאחר שלבקשת התובעת נדחה מועד הדיון. בימ"ש קבע מועד שמיעת ראיות, סדר החקירות וזמני החקירה.

הדיון השלישי

8. ביום 8.7.19 התקיים הדיון השלישי ובו נחקרו נציגת התובעת גב' זרד והנתבעים ושמואל. בתום הדיון בימ"ש הורה לצדדים להגיש סיכומים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-04-12764 עיריית הרצליה נ' לייטנר ואח'

סיכומי התובעת

9. התובעת טענה בסיכומיה כי אין מחלוקת שכל הנתבעים חתמו על הסכם השכירות וכי אין כל טענה מצדם על רישומם כמחזיקים וכי לא הגישו לתובעת הודעה על חדילת חזקה עד אוגוסט 2011. עוד נטען כי מחקירת הנתבעים עלה שהמשיכו פעילותם בנכס, הגם שטוענים כי עשו זאת במסגרת שכירות משנה. עוד נטען שמיוני 2010 התנהלו פעולות גביה נגד הנתבעים, חלקן במען מגוריהם. התובעת דחתה טענת הנתבעים כי היה עליה להפסיק לחייבם במועד תום הסכם השכירות וכי השתתתה. כמו כן, דחתה הטענה כי ההשגה מיום 14.5.14 לא נענתה.

סיכומי הנתבעים

10. הנתבעים טענו בסיכומיהם כי נאחזים בשתיים, טענת "אינני מחזיק" ולחלופין כי יש בהתנהלות העירייה, כנגדם, כדי לדחות התביעה ולכל הפחות יש להפחית, את חובם באופן משמעותי. לגבי הטענה הראשונה, נטען כי לנוכח הצהרת שמואל בשנת 2014 כי הוא היה המחזיק בתקופה הנוגעת לתביעה זו, עמידת התובעת על התביעה היא בגדר התעקשות בדיוקנות, בחוסר הגינות ותום לב. הנתבעים הפנו בעניין זה לחתימת הסכם השכירות החדש והאשימו העירייה באובדן ההסכם. לגבי הטענה השנייה, הנתבעים האשימו התובעת ב"עצימת עיניים מוחלטת תוך התעלמות מנתונים הזועקים, כי עליה לבדוק באופן אקטיבי בעצמה האם חל שינוי בבעלות או בהחזקה" מקום בו הצטבר חוב משמעותי לגבי נכס גדול בשטחו וכאשר הסתיים חוזה השכירות. הנתבעים טענו כי פנו אליהם לראשונה בשנת 2014 ולאחר מכן שוב בחלוף שנתיים. עוד נטען כי מכתב התובעת במענה לפנייתם היה "שרירותי ולקוני". עוד נטען כי התובעת זנחה טענותיה נגד הנתבעים כאשר פעלה אך כנגד שמואל. הנתבעים העלו טענות נוספות להפחתת סכום התביעה עקב מחדלים של התובעת שמנו בסעיף 67 לסיכומיהם.

דיון והכרעה

11. על בימ"ש להכריע במחלוקת שלהלן :

האם היה על התובעת להפסיק לחייב הנתבעים בחודש יולי 2010 עת פג חוזה השכירות ?

האם השתתתה וככל שכן, כיצד יש להביא בחשבון המחדל הנטען ?

האם ההשגה מיום 14.5.14 לא נענתה ?

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 12764-04-17 עיריית הרצליה נ' לייטנר ואח'

12. להלן גרסאות הצדדים :

גרסת התובעת

13. התובעת טענה כי הנתבעים חתמו על הסכם השכירות בשנת 2007 ולכן נרשמו כדין כמחזיקים בספריה. התובעת גרסה כי הטענה לפיה שינו מעמדם ממחזיקים לשוכרי משנה של שמואל הועלתה על ידם לראשונה רק בשנת 2014 ונדחתה ולכן היה עליהם להגיש ערר.

נטען כי מרגע שלא הגישו ערר, אין להעלות טענת חילופי המחזיק ללא רשות בימ"ש שכן הערכאה המתאימה היא ועדת הערר לענייני ארנונה על פי חוק הרשויות המקומיות (ערר על ארנונה כללית), התשל"ו – 1976 להלן : "חוק הערר"). מכיוון שהנתבעים לא ביקשו רשות ולא הובא נימוק לכך, אין ליתן להם רשות.

עוד נטען כי אין חולק שלא הוגשה לעירייה הודעת חדילה מחזקה במועד ולכן התוצאה היא כי בדין הנתבעים חויבו בשיעורי הארנונה על פי סעיף 325 לפקודה.

עוד נטען, כי בדין חויבו הנתבעים ביחד ולחוד ובימ"ש הופנה לספרות וסעיף 316 לפקודה.

התובעת טענה כי דין הטענה להיעדר תשובה להשגה מיום 14.5.14 להידחות שכן, על אף שההשגה הוגשה באיחור, מכתב זה נענה ביום 2.7.14.

לגבי טענת השיהוי נטען כי היא לא הוכחה, אך למען הזהירות נטען כי לא הוכח שהיה בשיהוי משום מצג שהתובעת וויתרה על זכויותיה ובשל כך שינו מצבם לרעה. להפך, התובעת טענה כי ניהלה נגד הנתבעים הליכים עוד בשנים 2009 – 2010 ואלה פסקו רק בשל העובדה ששמואל הגיע להסדר חוב עם התובעת במסגרתו מסר לה המחאות לפירעון החוב. התובעת הבהירה כי לאורך השנים שלחה מדי חודשיים חיובי תשלום וכן נקטה הליכי גבייה מנהליים.

בנוסף נטען שגם אם ימצא כי השתתה, אין בכך לאיין החוב, אלא להפחית הריבית.

גרסת הנתבעים

14. הנתבעים טענו כי התובעת ידעה כי הם אינם מחזיקים בנכס בתקופת החוב, אולם מטעמיה שלה, (כפי הנראה נוכח חוסר יכולתה לגבות את החוב משמואל), מתעקשת, בדווקנות, בחוסר תום לב ובניגוד לדין, לראות בהם כחייבים כלפיה בסכומים בלתי מבוטלים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-04-12764 עיריית הרצליה נ' לייטנר ואח'

הנתבעים ציינו כי הינם רופאים בכירים, בעלי תפקידים מכובדים. שמואל הינו פיזיותרפיסט במקצועו וכן פושט רגל ועל רקע זה מתקשה התובעת לגבות חובותיה ממי שהיה המחזיק הבלעדי בתקופת החוב.

ביום 29/7/2007 הם התקשרו, בצוותא עם שמואל, כחלק משותפות שהתקיימה בין הצדדים, בהסכם שכירות בלתי מוגנת, עם בעלי הנכס: גב' מיכל רובין קורניצר וגב' גילה גרוסמן, ע"מ להפעיל בנכס מרפאה טיפולית.

בהתאם ועל פי סעיף 3 להסכם השכירות, (אשר הובא לידיעת העירייה ומכוחו חויבה השותפות בתשלומי ארנונה) עתידה הייתה להסתיים תקופת השכירות ביום 31/7/2010.

לאורך כל תקופת השותפות ביניהם היוו הנתבעים, אך אינסטנציה מקצועית במקום. כל הקשור לנכס ולפעילותו ובכלל זה תפקידי המנהלה, הלוגיסטיקה והתפעול של הנכס, הופקדו כל כולם בידי של שמואל בהיותו הגורם שפקד כל ימות השבוע את הנכס ובאשר היה זה מקום עבודתו היחיד.

שמואל אחראי על האדמיניסטרציה של המרפאה שכללה ניקיון המקום, קבלת עובדים אדמיניסטרטיביים (מזכירות, פיזיותרפיסטים), אחריות על תשלומים לכל המוסדות - חשמל, מים, טלפון, תשלומים לספקים וכן תשלומים לעירייה.

הסדר זה גובש כבר בתחילת השותפות בין הצדדים מאחר והנתבעים עבדו (ועודם עובדים) במשרה מלאה בבית החולים מאיר כפר-סבא.

בשלב כלשהוא הבחינו הנתבעים בפעילות בלתי תקינה ובלתי חוקית המתקיימת מצדו של שמואל ועל רקע זה פורקה השותפות.

עם פירוק השותפות ביום 30/9/2009, המשיך שמואל להחזיק (באופן בלעדי) בנכס, תוך שהוא נקשר בהסכם שכירות חדש עם בעלות הנכס. הנתבעים הדגישו כי הודיעו לבעלות הנכס על הפסקת החזקתם בו. כמו כן הדגישו כי ככל הידוע להם, העביר שמואל, עם חתימתו על הסכם השכירות החדש, הודעה לתובעת בדבר הסכם השכירות החדש.

עוד נטען כי חובת ההודעה לעירייה על הסכם השכירות החדש, מוטלת על פי דין, הן על שמואל והן על בעלות הנכס.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-04-12764 עיריית הרצליה נ' לייטנר ואח'

החל מסיום תקופת השותפות, ביום 30/9/2009, הנתבעים, אינם המחזיקים בנכס ומכאן שאינם חבים בתשלומי הארנונה כלפי התובעת.

הנתבעים טענו כי לתדהמתם, התקבלה ביום 4/2/2014, או בסמוך לאחר מכן, למעלה מארבע שנים וחצי לאחר סיום החזקתם בנכס ולמעלה משנתיים וחצי לאחר תום תקופת החוב, דרישת תשלום מס מכוח סעיף 4 **לפקודת המיסים גבייה** בקשר לחובם כאמור.

עוד נטען כי עם קבלת הודעת הדרישה, הם הזדרזו לפנות לעירייה על מנת להעמידה על טעותה והצהירו בפני העירייה כי בשנים אלה לא היו המחזיקים בנכס.

בנוסף, נטען כי עד לקבלת מכתב ההתראה הסתכמו פעולות העירייה בקשר לגביית החוב, (ככל שהן נוגעות לנתבעים) ב- 3 מכתבים שהועברו לידיהם, אי שם במחצית שנת 2014, שנים לאחר שהללו חדלו מלהחזיק בנכס ופסקו עם קבלת מכתבם של הנתבעים, במאי 2014, מכתב שצורפה לו הודאתו של שמואל כי הוא שהחזיק בנכס וכי יש לפנות אך ורק אליו בקשר לחוב.

15. להן דיון במחלוקות :

האם היה על התובעת להפסיק לחייב הנתבעים בחודש יולי 2010 עת פג חוזה השכירות ?

16. הנתבעים טענו כי היה על התובעת להפסיק לחייבם במועד סיום הסכם השכירות. אין בידי בימ"ש לקבל טענה זו שכן אין הוראה בחוק או בפסיקה שמטילה על הרשות המקומית הנטל להפסיק מיוזמתה רישום מחזיק על יסוד תוכן חוזי שכירות, ולא בכדי.

17. חיוב הרשות המקומית לבדוק מיוזמתה תוכן חוזי השכירות וביטול רישום מחזיק בספריה בהתאם, יטיל נטל לא סביר על הרשויות המקומיות. מבחינת היכולת להקטין נזק, למחזיקים קל יותר באופן משמעותי, להודיע על הפסקת החזקתם, בין אם לפני תום תקופת השכירות ובין עם לאחריה.

18. לעניין זה יפים דברי בימ"ש המחוזי בעתמ (ת"א) 40678-01-19 סמואל נ' עיריית תל אביב יפו (פורסם בנבו)

"לצורך חיוב המחזיקים בארנונה מנהלות העיריות רישומים של המחזיקים בנכסים שבתחומן, ויש חשיבות לעדכון זהות המחזיקים כדי שישקפו את המצב בפועל, בוודאי לאור הוראת סעיף 318 לפקודת העיריות, לפיה פנקסי העירייה משמשים ראייה לכאורה לקביעת חוב הארנונה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 12764-04-17 עיריית הרצליה נ' לייטנר ואח'

ואולם, בצד החשיבות לרישום עדכני בפנקסי העיריות, הקל המחוקק על הליכי הגבייה מטעמי יעילות, וככלל לא נדרשות העיריות לחקור ולבדוק את נכונות זהות המחזיקים. חובת עדכון הרישום בפנקס העיריות הוטלה על הפרט ועליו להודיע לעירייה על שינוי בזהות המחזיק, בין כשהוא חדל להחזיק בנכס (סעיף 325 לפקודת העיריות), ובין כשהוא מוכר או משכיר את הנכס לאחר (סעיף 326 לפקודת העיריות). לציין כי יש מצבים שבהם תוטל חובה אקטיבית על העירייה לבדוק את זהות המחזיק בנכס, זאת בהצטבר נסיבות חריגות, ולרוב כשהובא לידיעת העירייה או שהיה עליה לדעת כי המצב בפועל שונה מהמצב ברישומיה (בר"מ 867/06 מנהלת הארנונה בעיריית חיפה נ' דור אנרגיה (1988) בע"מ [פורסם בנבו] (17.4.2008)). ככלל מנהלות העיריות את רישום זהות המחזיקים בנכסים שבתחומן בהתאם להוראות 325 ו-326 לפקודת העיריות, כשחובת העדכון והדיווח על שינוי המחזיק חלה על הפרט. כך מעדכנות העיריות את הרישום לפי ההודעות שהן מקבלות מבעלי נכסים, רוכשים, מוכרים, משכירים ושוכרים."

19. בימ"ש לא מצא כי התקיימו נסיבות חריגות שמצדיקות להטיל על התובעת בדיעבד החובה לבדוק זהות המחזיק.

20. מחקירת הנתבעים עלה שבעת פרוק השותפות לא התייעצו עם עו"ד לצורך בדיקת משמעויות המהלך, ולענייננו, חובתם לדווח לתובעת על חדילת חזקה. לכן, בימ"ש דוחה הטענה.

21. הנתבעים הוסיפו וטענו שלא היו מחזיקים עקב שינוי מעמדם המשפטי עקב פרוק השותפות. גם טענה זו דינה להידחות שכן עומדת בניגוד להוראת הפקודה שמטילה בסעיף 325 את הנטל ליידע הרשות המקומית על חדילת חזקה מכוח אותו הגיון של חלוקה יעילה של משאבים בין הרשות לבין המחזיק.

22. הפקודה קובעת בסעיף 325 הוראה ברורה לפיה עד שלא תוגש הודעת חדילה, המחזיק חב בתשלום שיעורי הארנונה.

23. הנתבעים טענו כי התובעת ידעה כי אינם מחזיקים, אולם לא הובאה כל ראיה לתמוך בטענה זו מעבר לטענה הנשענת על תוכן הסכם השכירות.

24. כאמור לעיל, אין לקבל עמדת הנתבעים לפיה חלה כביכול על הרשויות המקומיות חובה לשנות רישום המחזיקים, **מיוזמתן**, על פי תוכן חוזי השכירות המוגשים בעת הגשת בקשה לשינוי רישום מחזיק, במועד סיום השכירות, בין אם קבועה בהסכם תקופת הארכה, ובין אם לאו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-04-12764 עיריית הרצליה נ' לייטנר ואח'

25. בהתאם לפסק הדין בעניין סמואל, המפנה ומתבסס על פסיקה קודמת, בהעדר "נסיבות חריגות המעוררות, על פני הדברים ובלא צורך בחקירה ודרישה – חשד מבוסס כי להודעה אין בסיס", הרשות המקומית אינה נדרשת לבדיקה והפנית שאלות, ולענייננו, על אחת כמה וכמה, כאשר לא הוגשה הודעת חדילה.

26. למעלה מן הדרוש, יאמר שמכיוון שבהסכם השכירות קבועה תקופת אופציה, מכאן שממילא אין להידרש לטענה כי היה על הרשות המקומית לשנות כביכול מיוזמתה שינוי רישום המחזיק במועד סיום תקופת השכירות.

27. אף משיקולי צדק, אין מקום להתערב בהוראות הדין. הנתבעים המשיכו גם לאחר פרוק השותפות לעבוד בנכס ואין לומר שאיבדו כל זיקה לנכס.

28. גרסתם של הנתבעים לגבי פרוק השותפות הייתה תמוהה שכן מצד אחד ייחסו לשמואל פעילות לא חוקית, אך מצד שני המשיכו בשיתוף פעולה עסקי עמו.

29. הנתבעים, מומחים ברפואה, אינם יושבי קרנות חסרי פרוטה, שלא היה באפשרותם להיוועץ בעורכי דין לצורך הבנת המשמעות של פרוק השותפות.

30. כאמור לעיל, מחקירת הנתבעים, עולה שלא היה להם מענה ענייני למחדלם להפקיד רק בידי רוי"ח מלאכת יישום פירוק השותפות, על אף שהיו לה משמעויות נוספות, כגון הצורך בהגשת הודעת חדילה.

האם ההשגה מיום 14.5.14 לא נענתה ?

31. טענה נוספת שעלתה היא שהנתבעים הגישו ביום 14.5.14 השגה שלא נענתה. התובעת טענה בתגובה כי ההשגה הוגשה לאחר המועד הקבוע לכך.

32. אולם, חשוב מכך, התברר שהתובעת ענתה להשגה ביום 2.7.14 ולעניין זה ראה נספח ח' לתצהיר התובעת. במכתב זה חזרה התובעת על תשובה קודמת ובשלב זה היה על הנתבעים להגיש ערר, אולם הם לא עשו כן.

33. הנתבעים טענו כי לא קיבלו התשובה, אולם תשובה זו אינה מקובלת.

34. ראשית, מחקירת הנתבעים, עולה ספק האמנם לא קיבלו המכתב שכן הוא נשלח למענם הפרטי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-04-12764 עיריית הרצליה נ' לייטנר ואח'

35. שנית, באותו שלב, למרות מחדלם להיוועץ עם עו"ד בעת פרוק השותפות, היה עליהם להיוועץ עם עו"ד ולא להניח לדברים, מתוך משאלת לב שהחויב יתפוגג לו מעצמו.

האם התובעת השתתתה וככל שכן, כיצד יש להביא בחשבון המחדל הנטען ?

36. כנגד הטענה לשיהוי, התובעת השיבה כי פתחה בהליכי גביה מיד לאחר שנוצר החוב. אולם, לא הובא הסבר מדוע לא עשתה שימוש בכלים הרבים שהעמיד המחוקק לטובת הרשויות המקומיות לצורך גביית חובות באופן מנהלי, לרבות על ידי הטלת עיקולים על נכסי הנתבעים ומימוש עיקולים אלה.

37. כאן המקום להדגיש, כי כלי נוסף שהעמיד המחוקק לטובת הרשויות המקומיות לצורך הגברת גביית חובי הארנונה, הוא חיוב המאחרים בתשלום בריבית גבוהה באופן שאמור לתמרץ חייבים למהר ולסלק תחילה חובותיהם לרשויות המקומיות.

38. מכאן שכאשר רשות נמנעת מעשיית שימוש בסמכות הגביה, יש פגיעה בעניינו של החייב עקב הצטברות ריבית גבוהה במיוחד על פני תקופה ארוכה ללא הצדקה.

39. התובעת לא תארה במפורט בכתב התביעה ובתצהיר מטעמה פעולות הגביה. מעיון בנספחים שצורפו לתצהיר עדת התובעת עולה כי, בטרם נוצר החוב נשוא תובענה זאת, התובעת פעלה בנחישות בעניין חוב קודם. היא ביצעה בחודש מרץ בשנת 2009 עיקולים ברישום בביתם של הנתבעים, אצל נתבע 1 ברחוב ירדן 2 בתל מונד ואצל נתבע 3 ברחוב היסמין 11 בכפר סבא, אך לא פורט האם הוצאו המיטלטלין שנרשמו ומומשו.

40. לאחר ביצוע העיקולים, הנתבעים לשיטתם, פרקו השותפות ופטרו עצמם מתשלום הארנונה, למרות שלא דאגו להודיע על כך לתובעת.

41. בהתאם לנספחים שהוגשו, לאחר חודש מרץ 2009, הרשות המקומית הסתפקה בשיגור מכתבי דרישה ולא ביצעה עיקולים של מיטלטלין, או כספים בחשבונות בנק.

42. בהתאם לנספחים שהוגשו, מתחילת שנת 2009 ועד שנת 2014, לא ננקטו כלל הליכי גביה.

43. התובעת טענה בכתב התביעה כי הגיעה להסדר תשלומים עם שמואל, אך לא הגישה את המסמך שענין ההסדר ושבמסגרתו הוא מסר שיקים לתובעת לסילוק החוב ואף לא נמסר המועד בו הושג ההסדר שבעקבותיו פסקו פעולות הגביה נגד הנתבעים עד שנת 2014.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 12764-04-17 עיריית הרצליה נ' לייטנר ואח'

44. מכאן שבשלב מסוים ולא ידוע, שמואל מסר שיקים לסילוק חוב ארנונה בגין הנכס, ולכן פסקו פעולות הגביה ואלה התחדשו כאשר ההסדר עם שמואל לא מומש.

45. התובעת לא הציגה בכתב התביעה, או בכתב התשובה, או בתצהירה, את ההסדר עם שמואל, לא פרטה מתי הושג, לגבי אילו חיובי ארנונה התייחס, מה הסכום ששולם בשיקים ונפרע, ומתי שמואל הפר ההסדר. זאת, למרות שהדברים בידיעתה. התובעת הסתפקה בטענה בסעיף 5 לכתב התביעה בדבר קיום חוב נוסף בגין שיקים שמסר שמואל בגין חובות קודמים לחוב כאן שחוללו.

46. בעת חקירת עדת התובעת בעמוד 6 בשורה 13 התברר שנכרתו שני הסדרים עם שמואל בשנת 2010 ובשנת 2011 וכי נמסרו 24 שיקים. העדה עמדה על כך שהשיקים היו בגין חוב שחל גם על הנתבעים, אולם רב הנסתר על הגלוי.

47. התחמקותה של התובעת מתיאור מלוא הפרטים לגבי מועדי השגת ההסדרים עם שמואל, פרוט תכנם, ומועדי הפרתם, פועל לחובתה. מכאן שאם הייתה מציגה ההסדרים וחושפת מועדי ההפרה, היה עולה שאכן השתהה בפנייה אל הנתבעים ממועד יצירת החוב בשנת 2010 ועד שנת 2014.

48. מכיוון שלאחר הגשת ההשגה, היה על הנתבעים לסלק החוב מידיה, או להסדיר איונו, אין מקום לקבל הטענה שאין גם להם אחריות להשתהות בהגשת התובענה משנת 2014 ועד 2017.

49. מכאן שמשנת 2014, הן לתובעת אחריות להשתהות בנקיטת אמצעי גביה, להבדיל משליחת מכתבים, עד מועד הגשת התביעה והן לנתבעים, שהיה עליהם למהר ולסלק החוב, או להסדיר המחלוקת.

50. התוצאה היא שאין לחייב הנתבעים בריבית כלל עד מועד הגשת מכתבם הראשון בשנת 2014 מיום 16.2.14 ובמחצית שיעור הריבית מיום 16.2.14.

דיון בהוצאות

51. בשים לב לסכום התובענה, מעמדם הנכבד של הנתבעים מצד אחד שחייב אותם לפעול להסדרת החוב ומצד שני מחדל התובעת לשפוך אור על הנסיבות האופפות כריתת ההסדרים עם שמואל ותוכנם, בימ"ש מחייב הנתבעים לשלם לתובעת החזר תשלום אגרה ושכ"ט ב"כ התובעת בסך של 10,000 ₪ בלבד.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 12764-04-17 עיריית הרצליה נ' לייטנר ואח'

סוף דבר

52. בימ"ש מחייב הנתבעים לשלם לתובעת סכום הקרן של החוב נכון ליום 31.7.11, בתוספת מחצית הפרשי הצמדה וריבית לפי חוק הרשויות המקומיות (הפרשי הצמדה וריבית) תש"מ - 1980 מיום 16.2.14 ועד מועד הגשת התובענה וממועד הגשת התובענה, מלוא ההצמדה והריבית. כמו כן, הנתבעים ישלמו לתובעת החזר אגרה ששולמה ושכ"ט ב"כ התובעת בסך של 10,000 ₪.

ניתן היום, כ"ב אלול תשע"ט, 22 ספטמבר 2019, בהעדר הצדדים.

עדי הדר, שופט